

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 12.

Syvende Session.

14de Møde.

Onsdagen den 19de Decbr.

(Fortsat.)

Formanden: Jeg skal derefter give den høitærede Indenrigsminister Ordet for at forelægge Udkaft til Lov, angaaende Amtmændenes Contoirholds-Godtgjørelse.

Indenrigsministeren: Der har ikke tidligere været nogen Lov om Amtmændenes Contoirholds-Godtgjørelse, hvortilmod denne har været bestemt ved kongelige Resolutioner. Da det nu laa for, at den Godtgjørelse, som var tilfået i de forskjellige Finantslove fra Aar til Aar, langtfra var Bederlag for de virkelige Udgifter, saa havde Indenrigsministeren ogsaa antaget at kunne faae den omreguleret i selve Finantsloven. Finantsudvalget i det andet Thing har imidlertid antaget, at da disse Godtgjørelser saaledes havde faaet fast i en Række af Aar, det ene efter det andet, vilde det dog være rigtigere, at Ordningen af samme for samtlige Stiftamtmand og Amtmand blev gjort til Gjenstand for en særegen Lov, saa at Forhandlingerne derom ikke kom til at afbryde Forhandlingerne i Anledning af de enkelte Poster i Finantsloven. Derfor mener jeg ogsaa, at der er Meget, der taler, og jeg har derfor udarbejdet denne Lov, som jeg, da den staaer i Forbindelse med de øvrige Gagelove, og navnlig med den følgende Lov, som oprindeligt ere behandlede i Landstthinget, nu skal tillade mig at forelægge det høitagede Thing, idet jeg iøvrigt tillader

mig at henvise til de Lovudkastets ledsagende Motiver.

Formanden: Det næste Lovudkast, som bliver at forelægge, er Udkaft til Lov, om Forandring i Henseende til den ved Lov af 25de Febr. 1851 § 4 for Amtsforvalter-Embederne i Kongeriget normerede Godtgjørelse for Contoirhold. Den høitærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer denne Contoirholds-Godtgjørelse, da er det en Selsfølge, at den kun kan ordnes ved Lov, da den allerede er bestemt ved Loven af 25de Februar 1851 § 4. Jeg skal af Motiverne kun fremhæve, at allerede, da Loven om Amtsforvalternes Lønning i 1851 var under Behandling i Landstthinget, blev det af enkelte ærede Landstthingsmænd bemærket, at den Contoirholds-Godtgjørelse, som ved denne Lov var normeret, ikke kunde blive staaende, eftersom Amtsforvalterens Forretninger stadigt maatte betydeligt stige ved de tiltagende Udskyninger og den deraf følgende Forøgelse af Skatteconti. Medens Godtgjørelsen i ældre Tider, nemlig de saakaldte Skriverpenge, rettede sig efter Antallet af de forskjellige Conti og efter Arbejdet, blev der i den nævnte Lov sat en fast bestemt Sum. Men man optog Intet desangaaende i Loven, idet man yttrede, at en Revision i denne Henseende jo altid kunde finde Sted. Til den nævnte Forøgelse af Arbejdet, der har fundet Sted, kommer nu ogsaa, at Priserne paa alle Fornødenheder og derfor ogsaa alle Slags Lønninger ere stegne og have gjort disse Contoirholds-Godtgjørelser endmere utilstrækkelige;